

РЕШЕНИЕ

№ 26720

гр. София, 07.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в
публично заседание на 09.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3481**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 166 от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), вр. с чл. 26б, ал. 5 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. за преодоляване на последиците (ЗМДВИППП).

Образувано е по жалба на "МЮЗЕТ-БЪЛГАРИЯ" ЕООД, ЕИК , подадена чрез управителя М. А. Б., против Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № BG16RFOP002-2.101-0353/05.02.2025 г., издаден от началник сектор "Проверки" в ТД на НАП – А. Д., потвърден с Решение № АУПДВ-2/04.03.2025 г. на директора на ТД на НАП – Х. М..

В жалбата се развити аргументи за незаконосъобразност на обжалвания АУПДВ по съображения за допуснати в производството по издаването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила и нарушение на материалноправните разпоредби, липса на мотиви, необоснованост и несъответствие с целта на закона. Иска се отмяна на АУПДВ и присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание оспорващият, чрез адв. П. П., поддържа жалбата и моли съда да я уважи и отмени процесния АУПДВ. Акцентира, че проверяващият орган не е взел предвид липсата на свързаност между А. и К. Батлан поради прекратяване на брака им видно от Удостоверение за развод № 18565 от 19.11.2018г., издадено от Национален съюз на публичните нотариуси в Румъния, нотариус К. Р. И., и последващо сключване на нов брак от А. Батлан на 26. 06. 2021 г., видно от Удостоверение за сключен граждански брак серия С. 10 № 637020. Твърди, че не са налице съвместни действия между двамата, следователно не са изпълнени предпоставките по чл.

4 ал. 8 от ЗМСП. Претендира разноси, за което представя списък. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът – началник сектор "Проверки" при ТД на НАП – А. Д., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, счита обжалвания акт за законосъобразен и моли обжалването да бъде отхвърлено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Административен съд София-град, Първо отделение, 65-ти състав, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

„МЮЗЕТ-БЪЛГАРИЯ“ ЕООД (ЕИК[ЕИК]), със седалище в [населено място], е кандидатствало по процедура BG16RFOP002-2.101 „Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки“, по линия на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014–2020. В подадения на 16.06.2021 г. формуляр за кандидатстване (Проект № BG16RFOP002-2.101-0353), дружеството декларира, че е микропредприятие и независимо предприятие по смисъла на Закона за малките и средни предприятия (ЗМСП).

Съгласно одобрена Заповед № 3-ЦУ-2497/14.07.2021 г. на изпълнителния директор на НАП, на дружеството е предоставена безвъзмездна финансова помощ в размер на 9480,33 лв., която е изплатена на 15.07.2021 г.

При проведена проверка през 2023 г. органите на НАП потвърждават, че „МЮЗЕТ-БЪЛГАРИЯ“ ЕООД отговаря на изискванията за микропредприятие и няма основание за издаване на АУПДВ. Този факт е обективизиран в Уведомление до „МЮЗЕТ-БЪЛГАРИЯ“ ЕООД относно проверка за установяване коректността на данните в подадена декларация за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 от ЗМСП към формуляра за кандидатстване във връзка с предоставена безвъзмездна помощ, издадено на 30.11.2023г. и електронно подписано от М. П. И., началник на сектор при ТД на НАП. При последваща проверка въз основа на Заповед № 3ЦУ-2635/19.12.2024 г. на изпълнителния директор на НАП проверяващият орган достига до заключението, че предприятието не отговаря на изискванията за микропредприятие: Дружеството е изцяло собственост на А. Р. Батлан (румънски гражданин). А. Батлан съвместно със съпругата си К. Батлан и зет си А. К. Батлан притежава повече от 50% от капитала на дружеството Musette Exim SRL (Румъния), чиято дейност е производство на обувки. Musette Exim SRL според официално публикуваните данни от системата за оценка на риска на ЕК-А. има персонал от 521 души през 2018 г., 485 души през 2019 г. и 471 души през 2020 г., което го квалифицира като голямо предприятие. Освен това, Musette Exim SRL държи и 46,31% от капитала на D. SA, което го прави партньорско предприятие по смисъла на чл. 4, ал. 3 от ЗМСП.

Въз основа на това се прави извод, че е налице свързаност между „МЮЗЕТ-БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и Musette Exim SRL по чл. 4, ал. 8 от ЗМСП, тъй като двете предприятия осъществяват дейност на вертикално свързани пазари (производство – търговия на обувки) и контролът се упражнява чрез група физически лица, свързани помежду си. Следователно съгласно чл. 4г от ЗМСП проверяващият орган твърди, че трябва да се добавят 100% от данните на дружеството MUSETTE EXIM SRL, което се явява свързано предприятие, и 46,3% от капитала на D. SA, което се явява предприятие партньор.

На 17.01.2025 г. на „МЮЗЕТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е изпратено Уведомление по реда на чл. 26 и чл. 277 от АПК, в което се посочва, че е установено нарушение, като му се дава възможност за доброволно възстановяване на получената помощ в срок от 14 дни и срок за становище от 7 дни.

На 24.01.2025 г. дружеството подава възражение чрез ИСУН-2020, в което твърди, че не отговаря на критериите за голямо предприятие, тъй като А. Батлан притежава само 45% от Musette Exim

SRL. В допълнение А. и К. нямат роднинска връзка поради развод през 2018 г.(Удостоверение за развод №18565 от 2018г.). Твърди, че не съществува основание да се счита, че физически лица действат „съвместно“. ТД на НАП не приема възражението и на 05.02.2025 г. съставя АУПДВ, с който установява публично държавно вземане в размер на 9 480,33 лв. и законна лихва в размер на 4 033,14 лв.

„МЮЗЕТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, на основание чл.166, ал.3 ДОПК, вр. с чл. 97, ал.1 АПК, подава жалба вх. № Ж-22-86/18.02.2025 г. до директора на ТД на НАП – С. срещу АУПДВ № BG16RFOR002-2.101-0353/05.02.2025 г., който с Решение № АУПДВ-2/04.03.2025 г. я отхвърля като неоснователна.

В хода на настоящето производство от ответника е представена административната преписка по издаване на оспорения акт; доказателства за справките, извършени в хода на проверката по отношение на румънското дружество MUsETTE EXIM SRL; справките, извършени от софтуера А. за „МЮЗЕТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД; MUsETTE EXIM SRL; D. SA и др.; формуляра за кандидатстване проектно предложение с приложенията към него.

От жалбоподателя са представени Удостоверение за развод № 18565 от 19.11.2018г., издадено от Национален съюз на публичните нотариуси в Румъния, нотариус К. Р. Й. и декларации от Удостоверение за сключен граждански брак серия С. 10 № 637020 от А. Батлан на 26.06.2021 г. и декларации от А. Батлан, в качеството му на председател на управителния съвет на D. SA за липса на дейност за отчетната 2018г, 2019г. и 2020г., съгласно представените отчети в приходната администрация в Румъния.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК публични са държавните и общинските вземания за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз. Събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго. Изрично в чл. 26б, ал. 5, изречение първо и второ от ЗМДВИППП е посочено, че неправомерно получени средства, недължимо платени и надплатени суми се възстановяват ведно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания от датата на получаване на средствата до датата на възстановяването им. Вземанията за възстановяване са публични държавни вземания.

Съгласно разпоредбата на чл. 26б, ал. 1 от ЗМДВИППП, на микро, малки и средни предприятия, които в изпълнение на заповед на министъра на здравеопазването при извънредна епидемична обстановка са преустановили дейността си след 1 ноември 2020 г., се предоставят безвъзмездни средства в размер на процент от оборота им без ДДС за същия календарен период в рамките на периода от 1 март 2019 г. до 29 февруари 2020 г. включително, за срок до отпадането на съответното основание за преустановяване на дейността. За предприятия, които след 1 януари 2020 г. са започнали/възобновили дейност, която е преустановена в изпълнение на заповед на министъра на здравеопазването, безвъзмездните средства са в размер на процент от оборота им без ДДС за предходния месец на месеца, през който е преустановена дейността.

Според ал. 2 на същата разпоредба, средствата по ал. 1 се предоставят на микро, малки и средни предприятия, отговарящи на критерии и по ред, определени от Министерския съвет по предложение на министъра на икономиката, а именно - Условието за кандидатстване и условия за изпълнение за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма

„Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020г.

Критериите за допустимост на кандидатите са посочени в раздел 11. 1 от Условието, като в подточка 3) е посочено, че кандидатите трябва да отговарят на изискванията за микро, малко или средно предприятие съгласно ЗМСП, Препоръка на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро, малки и средни предприятия и Приложение I на Регламент (ЕС) № 651/2014.

Посочено е и че кандидатите са длъжни да удостоверят, че попадат в категорията микро, малко или средно предприятие като попълнят и представят към заявленията за подкрепа - проектните предложения, декларация за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 от ЗМСП.

Принципното разграничение на средни, малки и микропредприятия е дефинитивно определено в разпоредбата на чл. 3 от ЗМПС, като критериите, определящи съответната категория са свързани пряко със следните параметри на предприятията - средносписъчен брой на персонала и годишен оборот и/или стойност на активите, изразени в съответните стойностни величини.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗМСП категорията малки и средни предприятия включва предприятията, които имат средносписъчен брой на персонала, по-малък от 250 души, и годишен оборот, който не превишава 97 500 000 лева, и/или стойност на активите, която не превишава 84 000 000 лева.

При изчисляването на персонала, годишният оборот и активите, съобразно чл. 4, ал. 1 от ЗМСП се взема предвид дали предприятието е предприятие партньор по смисъла на чл. 4, ал. 3 или е свързано по смисъла на чл. 4, ал. 5 от ЗМСП, съответно и по смисъла на ал. 7 или ал. 8, както е процедирано и в конкретния случай.

Съгласно ал. 3 на чл. 4 от ЗМСП предприятия партньори са предприятията, които не са свързани предприятия по смисъла на ал. 5 и между които съществува следното отношение: едно от предприятията притежава самостоятелно или заедно с едно или повече свързани предприятия от 25 до 50 на сто от капитала или от броя на гласовете в общото събрание на друго предприятие.

Съгласно ал. 5 от същата разпоредба, свързани предприятия са предприятията, между които съществува някое от следните отношения:

едното предприятие притежава повече от половината от броя на гласовете в общото събрание на другото предприятие;

едното предприятие има право да назначава или освобождава повече от половината от членовете на изпълнителния, управителния или надзорния орган на другото предприятие;

едното предприятие има право да упражнява решаващо влияние върху другото предприятие по силата на договор, сключен между тях, или на клауза в неговия устав, учредителен договор или друг учредителен акт;

предприятие, което е акционер, съдружник или член в друго предприятие, контролира самостоятелно повече от половината от броя на гласовете в общото събрание на това предприятие по силата на споразумение с други акционери, съдружници или членове.

Същевременно, в чл. 4г, ал. 2 от ЗМСП е посочено, че когато предприятието е предприятие партньор по смисъла на чл. 4, ал. 3 или е свързано предприятие по смисъла на чл. 4, ал. 5, данните по чл. 3 се определят на базата на годишния му финансов отчет или консолидирания финансов отчет на предприятието, или консолидираните финансови отчети, в които предприятието е включено.

В ал. 3 е посочено, че към данните на съответното предприятие по ал. 2 се добавят данните на всяко предприятие партньор, с което има непосредствена връзка, както следва: по т. 1. добавя се такава стойност от данните на непосредствено възходящото предприятие партньор, която е пропорционална на притежавания дял от капитала или от броя на гласовете в общото събрание на съответното предприятие по ал. 2 (който дял е по-голям);

Алинея 4 гласи, че към данните по ал. 2 и 3 на предприятието партньор се добавят в пълен размер данните на всяко предприятие, което е свързано с него, при условие че тези данни не са били включени посредством консолидирани финансови отчети. А според ал. 5 данните на предприятията партньори се вземат от техните годишни финансови отчети или консолидирани финансови отчети. Към тези данни се добавят всички данни на предприятията, които са свързани с тези предприятия партньори, освен ако данните на свързаните предприятия вече са включени в консолидираните финансови отчети. От анализа на горните разпоредби следва, че при преценката дали дадено предприятие кандидат за подпомагане, което не е независимо по смисъла на чл. 4, ал. 2 от ЗМСП, отговаря на изискванията на чл. 3 от ЗМСП, се вземат предвид данните както за него, така и за предприятията партньори и свързаните с тях предприятия.

По аргумент от чл. 46 от ЗМСП, данните по чл. 3 от ЗМСП се определят на базата на предходната финансова година. Ако в две последователни финансови години предприятието превиши или слезе под границите по чл. 3, това се отразява на неговия статус на микро, малко или средно предприятие. Под "последни две последователни финансови години" се разбират двете последователни финансови години, които са най-близки до годината, в която се подава декларацията по чл. 4а от ЗМСП.

Според чл. 166, ал. 1 от ДОПК, установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон. Съответният закон в случая е ЗМДВИППП, в който в чл. 26б, ал. 5, изречение второ е предвидено, че актовете по чл. 166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се издават от органи по приходите, оправомощени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

С оглед така очертаната правна рамка съдът намира следното:

Предвид приобщените по делото писмени доказателства безспорно АУПДВ е издаден от компетентен орган, началник сектор „проверки“ в ТД на НАП – С., съгласно заповед № 3-ЦУ-2635/19.12.2024г. на изпълнителния директор на НАП.

Актът е постановен в изискуемата писмена законова форма по смисъла на чл. 59, ал. 2 от АПК, като съдържа изложение на фактическите и правни основания, обективизиращи волята на административния орган, поради което не е налице отменително основание по чл. 146, т. 2 от АПК.

Относно спазване на административнопроизводствените правила:

Административният орган е изпълнил разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от АПК, като е уведомил адресата на бъдещия акт за започналото производство по издаването му, какви са констатираните обстоятелства и какъв е характерът на това производство. Спазена е и разпоредбата на чл. 34 АПК, като на ползвателя на финансовата е предоставена възможност помощ в 7-дневен срок от връчване на уведомлението да възстанови неправомерно получената сума, ведно със законната лихва от момента на получаване на помощта до момента на възстановяването ѝ по сметка на НАП.

Спорът по делото се свежда до отговор на въпроса отговаря ли "МЮЗЕТ-БЪЛГАРИЯ" ЕООД на критериите за допустимост, въведени с одобрените и влезли в сила Условия за кандидатстване и условия за изпълнение за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ОПИК 2014-2020, Схема за набиране на заявления за подкрепа BG16 RFOP002-2. 095 "Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки" и по-конкретно на тези по подточка 11. 1 "Критерии за допустимост", а именно да е микро, малко или средно предприятие съгласно ЗМСП, Препоръка на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия и Приложение I на Регламент (ЕС) № 651/2014, респ. обоснован ли е изводът, че дружеството жалбоподател е голямо предприятие предвид наличието на хипотезата на

чл. 4, ал. 5, т. 1 и ал. 8 на ЗМСП и неправомерно е получил БФП в посочените в акта размери. Настоящият състав не споделя доводите на ответника, обективирани в оспорения АУПДВ, като счита същият за издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила – чл. 35 АПК - преди издаването му не са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая, поради което се е стигнало и до неправилно приложение на материалноправните норми и противоречие с целта на закона.

В конкретния случай се твърди, че „МЮЗЕТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и Musette Exim SRL са свързани предприятия съгласно чл. 4 ал. 5 от ЗМСП, тъй като едноличният собственик на капитала на българското предприятие притежава 45% от капитала на Musette Exim SRL, а останалата част е разпределена поравно между Cristina Batlan и A. Batlan. Органът по приходите се позовава на хипотезата на чл. 4 ал. 8 от ЗМСП единствено поради наличието на роднински връзки между горепосочените лица

Освен това, съгласно практиката на ВАС (Решение № 1160 от 11.02.2025 г. на ВАС по адм. д. № 7575/2024 г., I о.), за да се считат две или повече предприятия за свързани по смисъла на чл. 4, ал. 8 ЗМСП, следва да е изпълнен следният фактически състав: 1) предприятията да осъществяват помежду си някое от отношенията по ал. 5; 2) тези отношения да се осъществяват чрез едно или повече физически лица, които действат съвместно и 3) предприятията да извършват своята дейност или част от нея на същия съответен пазар или на вертикално свързани пазари.

Съдът счита за неправилно твърдението на органа, че съществуват роднински връзки между лицата А. Батлан и К. Батлан. От приетите по делото писмени доказателства - удостоверение за развод и удостоверение за брак, които представляват официални свидетелстващи документи, неоспорени от ответника и обвързващи съда с материалната си доказателствена сила, съгласно разпоредбата на чл.179 ГПК, се установява, А. Батлан и К. Батлан са разведени от 19.11.2018г. и А. Батлан е сключил друг брак на 26.06.2021г. От представеното от жалбоподателя Удостоверение за развод №18565/19. 11. 2018 г. се установява, че гражданският брак между А. и К. Батлан е бил прекратен преди отчетния период. Ответникът не е взел предвид това доказателство при издаване на оспорения административен акт, с което е допуснато нарушение на чл. 35 от АПК, предвиждащ задължение за цялостно и обективно изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за случая.

Административният орган, въпреки неколкостепенните указания на съда за представяне на доказателства за данните, установени при извършените от административния орган проверки, не е предоставил никакви доказателства в подкрепа на твърдението, че визираните физически лица действат съвместно. Съгласно практиката на ВАС (Решение № 1565 от 19.02.2025г. на ВАС по адм. дело № 11820/2024г/ VII отделение) роднинската връзка на притежателите на капитала не може да обоснове приложението на състава на чл. 4 ал. 8 от ЗМСП, както и работата на двете дружества в същия или сходен пазар. Според Решение на Съда (седми състав) от 27 февруари 2014 година по дело С-110/13 условието физическите лица да действат съвместно, е изпълнено, когато тези лица съгласуват поведението си, с цел да упражнят влияние върху търговските решения на разглежданите предприятия, което изключва възможността тези предприятия да могат да се считат за икономически независими едно от друго. Осъществяването на това условие зависи от обстоятелствата по делото и не може задължително да бъде подчинено на съществуването на договорни отношения между тези лица, нито дори на установяването

на техен умисъл да заобиколят определението за малко и средно предприятие. Липсват доказателства, надлежно установяващи, че физическите лица действат съвместно по смисъла на чл. 4, ал. 8 от ЗМСП, като единственото посочено обстоятелство от страна на административния орган е наличието на брачни отношения между А. и К. Батлан, като впоследствие жалбоподателят предоставя надлежни доказателства, че бракът им е прекратен не само към момента на получаване на помощта, но преди отчетния период. В тази връзка неоснователни са доводите на ответника относно роднинска връзка между А. Батлан и А. Батлан, като по преписката не са представени и доказателства каква е връзката между тях.

На следващо място, от представените писмени доказателства - декларации от D. SA за липса на дейност през отчетната 2018г, 2019г. и 2020г., съгласно представените отчети в приходната администрация на Румъния, се опровергават и изводите на административния орган, че следва да се добавят 46,31 % от данните за предприятието партньор, без да се посочва какъв е размерът на тези данни, тъй като от представените справки се установява, че органите по приходите са извършвали проверка на база на публичните данни в софтуерен продукт А., но няма данни и твърдения да е изисквана и предоставяна официална информация от румънската приходна администрация.

С оглед на изложеното, съдът приема, че оспореният административен акт е незаконосъобразен като постановен при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до неправилно приложение на материалния закон, поради което следва да бъде отменен.

С оглед изхода на спора, на основание чл.143, ал.1 АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски в размер на 1666, 21 лв., от които 50 лева държавна такса и 1616, 21лв. платено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Първо отделение, 65 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на публично държавно вземане № BG16RFOP002-2.101-0353/ 05.02.2025 г. на началник сектор "Проверки" в ТД на НАП С., потвърден с Решение № АУПДВ-2/04.03.2025 г. на директора на ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на "МЮЗЕТ-БЪЛГАРИЯ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 1666,21 лева (хиляда шестстотин шестдесет и шест лева и двадесет и една стотинки).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: